

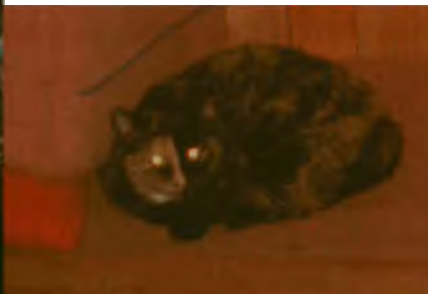
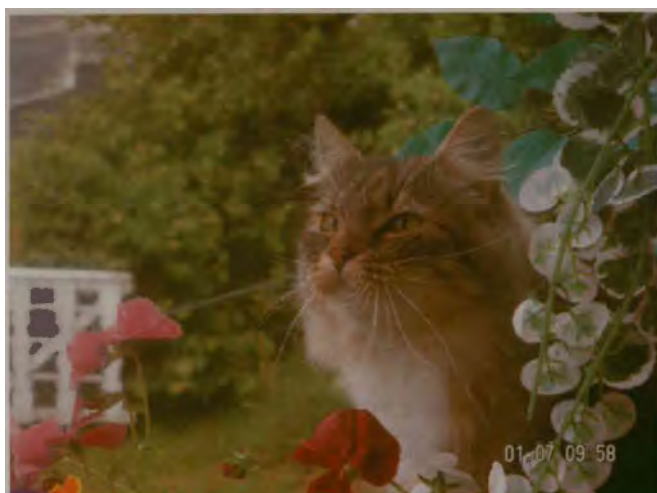
Burre Posten

For katta- og dyrevenner.

Nr 1 Årgang 2 Februar 2008

Kjære dyrevenner!

Håper dere alle har det fint på alle måter. Her kommer en ny avis og denne gangen vil jeg fortelle om Sheiken som dere ser øverst til venstre, Sølpvilen og Mia med flere.

I sofaen kan dere se Miranda, Missi og Pippi.(Gullet i forgrunnen som dere ikke ser alt av.) Gråpus ligger til høyre.

Det er trist å meddele dere at Miranda til venstre i sofaen døde av hjertesvikt og ble funnet i kattergården 27.9 2007. Her er hun sammen med sin søster? Missi. Mia ligger i sofaen på lille bildet over. Alle disse tre kommer fra samme sted og er 5 snart 6 år gamle. Prinsessen som dere så i forrige nr hører til samme flokken

Øverst på 1.side ser dere **Sheiken**

Sent en kveld ringte lederen for Dyrevernsmemda i Drammen, Eiker, Røyken og Hurum, Aud Vogt Johansen. Hun fortalte at en mann kom kjørende mot Mjøndalen da han hørte lyder i bilen sin. På Esso stoppet han og da panseret ble åpnet, fant de en liten kattunge- full av olje i motoren.

Gutten på bensinstasjonen fant en liten eske som de la pusen i, Dyrevernsmemda ble kontaktet siden mannen ikke kunne ha pusen selv.

Og hun ringte meg.

Slik kom **Sheiken (oljesheiken)** til meg, klokka nærmere 23 på kvelden.

Han var liten og redd, men helt rolig da jeg vasket han med Zalo. Og etter noen omganger med det ble han tullet inn i et stort frottehåndklæ og lagt i det store hundeburet mitt som jeg bruker nettopp til slike spesielle anledninger.

Han fikk mat og vann og et tykt teppe å sove på, samt en liten do.

Neste morgen spiste han godt. Jeg hadde et stort teppe som dekket halve buret så han kunne få litt privatliv og som han kunne skjule seg under. Det virket ikke som han hadde behov for det, han var nok vant til katter der han kom fra. Men ingen savnet han tross annonser i avisen.

På bildet er Nalle svært nysgjerrig på Sheiken, men Sheiken er en rolig fyr og lar seg ikke forstyrre av slike småkryp. Men av og til når Nalle ikke gir seg, kan de rulle rundt på gulvet og Nalle lærer snart hvem som er den sterkeste.

Sheiken er en rolig pus og da jeg annonserte etter ny eier til han var det en mann som ville ha han. Aldri har jeg sett så forskremte øyne som de som Sheiken satte på meg da. — Så jeg sa bare: - Du skal få være her du, Sheiken, slapp av — du bor her!

Og slik ble det.

Hver morgen kommer han opp i senga og skal kose en liten stund.

Han er fin og blank i pelsen og går utmerket sammen med de andre her.

Sølpvilen er en flott pus som bodde i en hage i Mjøndalen med 4 barn og der ville de ikke ha noen puser! Så jeg ba familien sette ut mat og fore pusene godt, så skulle jeg hente dem. Da moren oppdaget at det ble satt ut rikelig mat, hentet hun den 5. kattungen ingen visste om og snart løp alle glade og lykkelige rundt i hagen til stor glede for de som foret dem.

Snart hadde jeg fanget inn alle 5 ungene som kom til Dyrebeskyttelsen for omplassering, familien sa ja til å ha moren til jeg fant ny familie til henne. Så jeg fanget inn henne, steriliserte henne hos dyrlegen og tok henne hjem til meg så hun kunne komme seg etter operasjonen. Etter 10 dager var hun så kjekk at hun kunne komme tilbake til familien. Men da sa de nei! Selv om det bare var midlertidig. Da ble jeg litt lei meg, for jeg hadde huset fullt av hjemløse katter og mer enn nok å gjøre.

Men nå hadde hun bodd i det store hundeburet i stua siden operasjonen, blitt kjent med kattene i huset og derfor slapp jeg henne ut. Plutselig var hun borte! Jeg skjønnte ingen ting og lette over hele huset, i kattegårdene og i vedboden, uten resultat.

Jeg bar ut alt som var i den, den var full av sekker med ved og det kunne jo være en liten åpning hun kunne gjemme seg i, trodde jeg.

Snart hadde jeg en diger haug med sekker og andre ting i gårdsplassen, vedboden var tom, men ingen pus å se! Det var en slitsom og tung jobb og få alt tilbake, men nå var jeg helt sikker på at hun ikke var på eiendommen her.

Men hvor var hun? Annonser i avisa hjalp ikke, familien hun hadde vært hos hadde ikke sett henne.

Jeg tenkte veldig på henne, det hjalp ikke det heller!

Sommeren ble til høst og vinteren kom med mye snø og kulde.

Jeg hadde tatt bilde av henne og skrevet plakat på veggen til Galleri Pus.

En kveld etter jul kom en dame og sa: - Pusen på plakaten er hos meg! Det vil si den kommer hver kveld og får mat!

Gjett om jeg ble glad!

Så ble kattfella satt opp med varme klær inni og tykt pledd over så hun ikke skulle fryse om hun gikk inn der og ingen så det med det samme.

Snart ringte damen: - Pusen er i fella!

Jeg kastet meg i bilen og kjørte ned til damen, som bodde bare ca. 1 minutt unna med bil. Men siden ei kattfelle veier flere kilo var den for tung å bære for meg. Men dette skulle være gjort på 5 minutter, tenkte jeg glad og lykkelig.

Det hadde kommet mye snø.

Nede hos damen gikk en ubrøytet lang gårdsvei opp til huset hennes, men det gikk veldig greit å kjøre i bilsporet som var der.

Vel oppe på gårdsplassen fikk jeg løftet den blytunge fella med pusen i, inn i bilen og plasert på passasjeret. Den tok veldig stor plass. Jeg tok farvel med den snille dyrevennen og glad og lykkelig satte jeg meg i bilen for å kjøre hjem til det deilige varme hjemmet mitt og for å få **Sølvpilen** i hus. For det var gruelig kaldt.

Jeg kunne ikke snu på gårdsplassen, der var for mye snø. Så jeg valgte å rygge nedover gårdsveien. I mine yngre dager var jeg med i Damenes

Trafikkmesterskap og tok til familiens storslåtte undring 3.premie, særlig var min far skeptisk til mine kjøreegenskaper og frarådet meg på det mest bestemte å være med! Men jeg lot meg ikke stoppe. Med 4 barn og 2 hunder dro jeg av sted. Gleden over premien var ikke så stor som å se ansiktsuttrykket til pappa da jeg kom hjem med premien! Han sto helt målløs. Og jeg triumferte!

Neste gang det var trafikkmesterskap tok jeg 2.premie og det hadde jeg ikke godt av! I mitt overmott og egne øyne var jeg nå mester i bilkjøring. Satte meg elegant inn i bilen neste dag og rygget ut av gårdsplassen og rygget ned portstolpen! Pappa sa ikke et ord!

Det hadde jeg godt av! Da kom jeg kjapt ned på jorda! Og tok lærdom av det. Så nå rygget jeg forsiktig nedover veien fra damen. Men hvordan det nå var og ikke var, bilen dro hele tiden over til venstre, helt umulig for meg og holde den på veien! Og så mye snø som det kom! Og så Kaldt

Ferden endte i gjerdet av netting. Jeg kom ikke ut av bilen på min side, på det andre setet sto kattedella og opptok halve bilen.

Omsider kom jeg meg ut, etter uendelig plunder.

Fikk låne spade av damen.

Den var tung som bly og hele bilen var tettpakket med snø, hjulene bare slurret og gikk rundt og rundt uten å komme av flekken. Å legge gulvmattene under hjulene hjalp ikke.

Det er best å klare seg selv. Men dette klarte jeg ikke! Igjen måtte jeg møysommelig klatre over kattedella, som jeg måtte skyve over på siden så jeg ikke satt fast i taket, og kom meg ut av bilen.

Oppe i huset til dyrevennen fikk jeg låne telefonen til min datter som er buss-sjåfør.

Hun og mannen kom.

På noen minutter var bilen rettet opp og nede på bilveien.

Noe så deilig som å komme nesten stivtælet inn i varmt hus! Det kan ikke beskrives da **Sølvpilen** og jeg endelig kom hjem.

Hun har gått fint sammen med alle her fra første dag og hver morgen vil hun opp i senga for klapp og kos. Akkurat som **Sheiken**.

Fjernadopsjon

I mine unge dager så jeg filmen **De vergeløse**. Den handlet om bortsatte barn som ble sultet og slått, helt prisgitt de som de var hos.

Jeg har en venninne som opplevde akkurat det samme. Men når inspeksjonen kom og som var blitt varslet i god tid, fikk ungene fine klær, god mat ble satt på bordet og alt så idyllisk ut. Så fort den fornøyde inspeksjonen var over, ble mat og kaker fjernet fra bordet, uten at barna fikk smake så mye som en smule! Og de pene klærne tatt fra dem.

Jeg blir litt mistenksom over slike varslede inspeksjoner, for de er helt feil! Og dyrene er enda mer vergeløse og hjelpeløse enn mennesker!

Besøk de du er fadder for! Da gjør du dyrene en stor tjeneste! Og varsle ikke din ankomst! Og ser du noe du ikke er fornøyd med, så si ifra! Husk det er dyra det gjelder og de har ingen andre enn deg! Vi må tro at de aller fleste har det bra, men det er ikke nok!

Alle skal ha det bra som du og andre er fadder for!

Dette er **Gullet** som ligger i sofaen på første side og som vi ser bare kroppen på.

Han er en av dem som disse damene var på jakt etter og som jeg fortalte om i forrige nr.

Jeg vet ikke hvor han har hørt hjemme før han kom til meg.

Men da han var kastret satt jeg med han på fanget mens han var i narkose og undersøkte labbene hans. Han hadde **ikke** klør!

Så han har vært utsatt for rent dyreplageri.

Da hadde han jo ingen ting å forsvare seg med da han bodde ute! Prigitt alt og alle dersom han ikke fikk løpt og gjemt seg!

Det er tragisk at noen kan behandle dyr på denne måten.

Gullet er en flott pus og møter straks opp dersom det er litt knuffing mellom noen av de andre pusene her. Da opptrer han som politi og får roet gemyttene!

Han kan ligge i senga mi, men jeg far aldri klappe han. Ikke aner jeg hvordan behandling han har fått av mennesker siden han er så sky.

Han går godt sammen med Missi og Pippi, de kan rusle sammen og ligge ved siden av hverandre.

Nå er han bare ute en liten tur om dagen så lenge det er kuldegrader. Langhåret katt er ikke skapt til å være ute i kulda, fra naturens side har både de korthårete og langhårete pels for å beskytte seg mot varmen, kattene kommer jo fra Egypt. Og kattene kan forfryse bakparten der kjønnsåpningene er, heller ikke under potene er de beskyttet av pels. Dyrebeskyttelsen har funnet flere katter med frostskafer.

Det er uforståelig at noen mener kattene skal være ute om natta dersom de ikke har et varmt sted å oppholde seg.

Fra jeg var lita og besøkte bestemor — så jeg hennes katt gjerne la seg under ovnen der det var godt og varmt, det er jo alment kjent- at katter elsker å ha det varmt og godt. Så fort jeg står opp om morgenen er det bl.a. **Gullet og Pippi** som legger seg akkurat der jeg har ligget og hvor senga fremdeles er varm.

Smurf og Shans er to guttepuser som skulle avlives.

En dag jeg lette etter Vaktmester Pus, kom jeg forbi disse to pusene i en asfaltert gårds plass uten noe sted å gå inn og varme seg.

Jeg spurte etter min pus som ingen hadde sett (han kom hjem senere på dagen) og så sa jeg: - Så fine disse to pusene er da!

- De skal vekk, eieren har flyttet og får ikke ha de med i sin nye leilighet, fikk jeg til svar.

- Det går vel an å avvertere dem?

- Ingen vil ha så gamle pusere, de er jo snart året, var svaret jeg fikk.

- Da tar jeg dem, svarte jeg og tok en under hver arm og gikk hjem.

Det var 1 minusgrader og alt for kaldt for pusene å være ute.

Shans og Smurf ble kastret og gikk fint inn i flokken her, bare det at Smurf vil gjerne være sjefen og bestemme hvem som får ligge i senga mi! Men det har han mer eller mindre gitt opp.

På side 8 ligger de i min nye stol som alle vil ligge i, også jeg.

Så når jeg sitter i den kan jeg ha både to og tre på fanget. Det går bra dersom jeg ikke skal lese. Da går det ikke, en av pusene, ofte Lille ligger helt oppunder nesa mi. Og vil allerhelst ligge oppå avisa eller boka jeg skal lese.

1 dag 1.søndag i advent har jeg lest boka Sahsa Tudors tradgård, en nabo kom med den og mente jeg burde lese den.

Den har så vakre bilder og fin tekst at jeg fikk tårer i øynene og anbefaler alle å lese den. En opplevelse til å bli glad av!

Jeg takker alle dere som ga kattene så mye deilig mat til jul! Og for pengene pusene fikk, de kom godt med!

De hadde skikkelig jul med alt de ønsket. Deilig tunfisk, kokt sei og bokser med mange spennende og deilige smaker sto på menyen, både i adventsdagene og julaften.

Enda har jeg litt av julematen igjen, men jula er ikke ute før den 13. da er det 20 dag jul og julepynten må ned for denne gang. Men det er en hel uke til, for i skrivende stund er det den 7 januar 2008.

Godt Nytt år til dere alle og tusen takk for alt i året som gikk.!

Ny voksdruk. Den gamle var oppklort og i stykker, de som satt under bordet dro og klatret i voksdruken så den ble full av lange rifter. Så jeg ville kjøpe ny. Her sitter gamle Tarzan og snart 19 årige Droni. Tarzans ene øre er flatt etter operasjonen da hun fikk Hematom, (blodfylt øre) Operasjonen var meget smertefull og min dyrlege gjennom 40 år, veterinær Klund var ikke tilstede da jeg ringte han. Så Tarzan ble operert på en klinikk i Drammen. Da veterinær Klund ble å treffe sa han at dette ville gått tilbake av seg selv, men reglene sier at det skal opereres.

Første dag med ny voksdruk, da jeg kom på kjøkkenet om morgenen lå Abbas midt oppå den. Han la seg på ryggen og ble kost med og godtok den nye voksdruken fullt ut!

Kjæresteparet Gråpus og Mia er uatskillige.

Gråpus kommer fra Hyggen i Røyken hvor eieren kom på sykehjem og Gråpus bodde ute en vinter. Han skulle til Lierskogen, men kom til meg i stedet. Her traff han Mia fra Reistadlia i Lier som kom hit med 3 familiemedlemmer, Prinsessen, Missi, Miranda.

Disse 4 jentene bodde de 4 første ukene i 3.etasje på eget rom med døra på gløtt så de kunne bli kjent med lyder og lukter i huset. Gjennom dørgløtten kunne alle pusene snuse på hverandre. De hadde aldri bodd inne i hus før, bare ute. Når utepuser kommer inn i hus, vil de ofte ikke ut igjen i det hele tatt. Da jeg lukket opp døra gikk de ut til trappa og satte seg i de øverste trinna og titta gjennom rekkverket og ned i stua i 2. etasje. Det tok mange uker før de våget seg dit ned.

Pusene kan kunsten å kose seg!

Øverst ligger Burre. Missi er øverst på neste bilde og underst på samme stativ er Gullet. Til høyre Prinsessen og under bordet Svarten. I stolen brødrene Smurf og Shans. Den stolen vil alle ligge i, jeg også! I sofaen Prins, SvartePer og Sheiken. Barten liker seg på toppen av det største klatrestativet, det går fra gulv til tak.

Nå som snøen har kommet er de nesten ikke ute av døra. Fort inn og fort ut. En kveld var Fido ikke inne da klokka nærmet seg 24 og jeg hadde lagt meg.

Jeg sto opp og tittet ut av vinduet. Det var mørkt og veien lå øde og forlatt. Jeg tenkte intenst på han og lurte på om jeg skulle kle på meg og gå ut og lete. Da var det noe som strøk seg inntil beinet mitt.

Fido!

Ny kurv til drikkekarene var populær julegave. De er flinke til å drikke vann, noe som er viktig for helsen deres. Vannet skiftes ofte. På bordet Fina som ble funnet på Fina bensinstasjon, full av bensin og olje. Prins drikker vann på neste bilde.

Sølpilen koser seg alene i senga som snart fylles opp av flere, da går hun og legger seg i vindusposten eller på rommet ved siden av.

Sheiken, Tarzan, Fido (på ryggen) Smurf og Shans. Droni ser vi bare litt av.

Det er trivelig å ha kattene i huset. Aldri mas, sjelden bråk. Abbas er ikke godtatt fullt ut, så han er noe krigersk av og til.

Men kattene klarer utrolig mye rart!

De blir veldig tiltrukket av elektriske kontakter og apparater. Jeg aner ikke hvorfor. For noen år siden tisset Finbeck på en kontakt så det smalt og kom røyk. Elektrikeren kom i løpet av et kvarter og skiftet den. Ved kontroll viste det seg at alle kontaktene i huset måtte skiftes ut med nye, med lokk! Før jul våknet jeg ei natt av dunder og brak fra stua, som så ofte før. Det klirret, rullet, smalt og dunket og en pus skrek. Trodde stua var et kaos. Men nei, ingen ting å se!

Alt sto på sin rette plass! Slik som alle ganger før. Men fra komfyren kom noen rare lyder. Jeg dro den fram og trakk ut kontakten.

Der var det vått! Komfyren ble kjøpt i 1990 og nærmet seg 18 år, men var nesten gjennomrustet bak.! Jeg hadde prøvd med forskjellige lister, sølvpapir og mye mer for å holde den tørr, kattene hadde hatt dilla med å tisse på den!. Skulle ønske jeg fikk tak i en dyretolk som kunne fortelle meg hva kattene mener med å gjøre sånne ting.

For de har sikkert en mening med det.

Dere vil vel ikke tro dette, jeg tror det nesten ikke sjøl, men forrige natta gikk TV en. En katt sto i vindusposten og dusjet over den så det var bare striper på skjermen da jeg slo den på. Og den lukta! Jeg så det ikke, men hørte bare noe som rant da jeg var langt inne i søvnen, orket ikke slå opp øynene. Nå var TV en veldig gammel den også, akkurat som jeg! Men i grunnen klarer jeg meg uten, så det er ikke noe stort tap.

Bare jeg har noe å lese på så er alt OK!

Før jeg ble syk hadde jeg alltid familien samlet til jul. De siste årene hadde jeg ikke det, men nå som jeg virkelig følte meg kjekk, inviterte jeg alle sammen, 25 med smått og stort. Spleiselag, alle skulle ha med bestemte ting. Menyen ble mølje, vegetarmat, riskrem/m rød saus, kaker, kaffe og brus. Av min nabo, bakeren kjøpte jeg en kransekake til hver av ungene mine (har 4)til julegaver, samt 2 til juleselskapet. Da jeg skulle betale ville han ikke ha nesten noen ting! - Gode naboer må en ta vare på, svarte han da jeg bemerket prisen.

Han har alltid vært en stor dyrevenn for kattene mine.

Da Musse forsvant spurte jeg også han om han hadde sett henne. Det hadde han ikke. Jeg satte opp plakater, annonserte og lette. En dag ringte han og sa: - Jeg tror pusen din er hos meg, for det har blitt stjålet lefser! Da jeg kom i bakeriet sa han, - jeg tror hun er i det lille rommet innerst her, der har jeg ikke lys, bare lager for utgatte maskiner og sånt. Og der var Musse! God og rund. På gulvet lå en halvspist lefsepakke! Jeg var lykkelig da jeg bar henne hjem. Hun burde egentlig hett Tante Pose! Og de 500 jeg hadde utlovet i dusør til de som fant henne ville han ikke ha! Hun hadde jo vært borte i 14 dager så jeg hadde vært veldig lei meg. Musses historie skal dere få senere.

Dagen for juleselskapet nærmet seg, den 21 .desember.

Som dere sikkert har lest og hørt gikk en farang med oppkast og sjau over landet og familien på 4 fra Bergen kom og ble liggende samt flere med. Så selskapet ble amputert med 1/3. Derfor ble det igjen en hel kransekake og så fikk jeg en i gave også.

2.1 skulle jeg til kontroll på sykehuset der jeg var operert og tok med de 2 kransekakene. Min lege ble veldig glad da jeg sa:- I dag får du kransekake til kaffen!

Jeg hang de utenfor kontordøra da jeg kom om morgenen, den var låst, og gikk ned ut på dagen for å høre om de hadde funnet dem.

Tenk så var de borte!!!!

Men omsider så ble det funnet en!

Jeg aner ikke om min lege fikk kransekake til kaffen den dagen!

Musse ble sluppet inn i gården en kald vinterdag med mye snø.

Hun sto nede og skrek og jeg ga henne mat, trodde hun var på tur og hadde blitt sulten. Så jeg gikk opp i huset igjen.

Litt senere gikk jeg ned for å se etter Sussi (15 år i år) og nede i gården satt Musse under bilen min og skrek hjerteskjærende.

Jeg bar henne opp i huset og ga henne mat og drikke.

Neste dag ringte jeg rundt til naboer og andre og spurte om de savnet pusen sin. Ingen gjorde det.

Jeg bar henne ned i gårdsplassen for at hun skulle finne veien hjem.

Da snudde hun seg mot meg, reiste seg på to og slo forbena rundt kneet mitt, så meg i ansiktet og skrek så jeg så langt nedi halsen hennes. Da jeg bar henne nærmere porten for at hun skulle kjenne seg igjen gjorde hun akkurat det samme.

Jeg bar henne opp i huset og siden har hun vært her, bortsett fra da hun forsvant og var borte i 14 dager og ble funnet hos bakeren. Hun lyder navnet Musse og ligger ofte i senga mi, kinn mot kinn med meg. Hun er sterilisert, var gravid med unger da hun kom til meg, men det var det ingen som visste før hun kom til legen. Veterinæren min T. Klund har gitt beskjed om at katter bør være minst året før de får unger, først da er de utvokst og sterke nok til å klare den påkjenningen som en fødsel er.

Så dere reportasjen på NRK1 om Kari Mills i Stavanger? Dyrisk med Hilde Hummelvoll er navnet.

Den skal ligge på nettet, så dere som har PC kan få se den.

Hun har 215 katter i sitt og mannens hjem, katter som var hjemløse akkurat som de 30 som nå er hos meg. Jeg har beundret Kari i mange år. Hun er en ekte dyrevenn og ånder og lever for dyrene. Som meg liker hun seg best hjemme hos dyrene.: - Når jeg må til Oslo på møte i Dyrebeskyttelsen Norge må jeg overnatte, men jeg lengter alltid hjem til dyrene mine, fortalte hun meg.

Hun burde få Kongens Fortjenstmedalje i gull for arbeidet sitt. Hvem andre i Norges land har gjort så mye for dyrene og kjempet deres kamp som henne?

Ingen, spør dere meg.

Men Drammen har Bent Ellingsen som har reddet 100vis av hjemløse og skadete dyr og tatt de inn i huset, enda han er allergisk til 1000 og får røde utslett bare han tar i en pus!

Stavanger har Kari Mills og Drammen har Bent Ellingsen, 2 personer jeg tar av meg hatten for. Må myndighetene få øynene opp for disse verdifulle menneskene og gi dem en skikkelig påskjønnelse!

Som Kari Mills liker ikke jeg heller å være borte fra dyrene mine. Så det var 17 år siden sist da jeg dro på ferie etter operasjonen i fjor, vel vitende om at kattene ble stelt etter alle kunstens regler.

Jeg var slapp og sliten og hadde behov for rekreasjon.

Den første turen varte i 11 timer, gikk til Gjøvik og Hamar.

Jeg var hjemme noen dager, men hadde hjelp til å stelle kattene. Var ikke så sprek!

Så reiste jeg med Timebussen fra oppe i gata her, til Oslo. Derifra buss til Gudbrandsdalen og bil til Rondablikk Høyfjellshotell, det var 30 år siden sist jeg var der.

Et vidunderlig sted med masse god mat, jeg hadde gått ned 10 kg og var ikke mye sprek.

Gikk noen turer, så på lamaene og snakket med dem, så saueflokker, hester og kyr. Tok min første ridetur på kanskje 25 år. Etter 2 døgn var det deilig å komme hjem igjen.

Jeg angret litt på at jeg hadde meldt meg på en tur til Ålesund, men den var en opplevelse og varte 3 døgn. En flott tur, men så deilig å komme hjem igjen! Men Ålesund var en vakker by, Hurtigruta derifra og til Molde var ikke noe for meg. Jeg er ikke båtmenneske. Og Atlanterhavsparken med alle fiskene burde vært nedlagt, det mener jeg.

Trodde fiskene svømte ut og inn fra denne tanken hvor de ble matet og var ute i havet! Så dum var jeg! Tanken var 17 m lang, og fiskene nesten meteren. Hvor mange fraspark ble det fra vegg til vegg? En mann fortalte at fiskene var i tanken hele sitt liv, de døde der! Noe så grusomt. Jeg glemmer det aldri.

Fra Molde gikk turen til Kristiansund og hjem.

Aldri har det vel vært så deilig å komme hjem etter 3 døgn! Så nok er nok. Min venninne i Spania vil jeg skal besøke henne, men jeg kan da ikke reise fra dyra mine! De er mitt ansvar og nå vil jeg kalle meg frisk og rask. Så heldig jeg har vært! Dyra kan jeg takke for utrolig mye, de hjalp meg gang på gang da smertene kom. Tarmslyng, sa legen. Smertene kan ikke beskrives. Men dyra hjalp meg, la seg ved siden av meg og smertene ga seg.

Kattene var så glade og fornøyde, de hadde fått godt stell mens jeg var borte.

Så jeg har uendelig mye å være glad for.

Min bestemor lærte meg respekt for dyrene. Og å bli glad i dem. Hennes kuer var blanke og fine i pelsen, rene og fine. Øynene store og klare. Det samme med de 2 hundene og katten. På tunet gikk hønene og hanen og spankulerte.

Bestemor arbeidet med dyr hele sitt liv og fikk Dyrebeskyttelsens flotte sølvskje for sitt dyrestell. Jeg bodde noen år hos henne. Hun elsket dyra og gikk til fjøset år ut og år inn. Aldri en dag fri, bortsett fra dagene hun lå på sykehuset. Men det kan ikke kalles fri.

Da hun døde i 1955 arvet jeg sølvskjeen etter henne. Det forplikter.

Jeg ble ganske overrasket da jeg fikk et flott diplom fra

KJEMP FOR DYRENE i 1998 med innskriften

" Takk for innsatsen og respekten for dyrene"

Det var overraskende og uventet. Men det også forplikter og er noe jeg forsøker leve opp til.

Vi trenger ildsjeler som Kari Mills i Stavanger, Bent og Berit Ellingsen i Drammen og Aud Vogt Johansen i Lier. Sistnevnte samler inn penger til Dyrenes hus i Drammen og har nå endelig klart 100 000,- så det blir en stiftelse. Hun gikk så vidt jeg vet ut av Dyrevernsmåden 31.12 og vil bruke sine krefter på å få til dette huset. Jeg håper alle støtter henne.

På første side ser du Pippi. En dag jeg var ute og syklet, så jeg henne ligge på naboens plen. Jeg hoppet av sykkelen og pratet til henne, hun var så vakker. Senere fikk jeg vite at naboen skulle skyte henne, han ville ikke ha katt. Men **Pippi var klok og flyttet til en annen familie. Bare det at de hadde hunder som ikke likte katter, så hun fikk heller ikke være der. Fra Dyrebeskyttelsen fikk jeg lånt kattedelle og satt på fritiden min for å fange henne. Men skjærene gikk inn i fella og tok maten som var lagt ut! Til slutt fikk jeg hjelp av familien hun bodde hos, de la lekkerbiskner i fella og da tok det ikke mange dagene før de kom med trillebora med kattedella oppi. Hun ble sterilisert på klinikken i Drammen, men til tross for at hun så så rolig ut, ble hun vill og rasende da de skulle ta henne ut av frakkeburet jeg hadde henne i. Så jeg fikk skikkelig kjeft av dyrlegen, assistenten var plastret både her og der. Hun lå i narkose da jeg kjørte hjem med henne, men halveis hjemme våknet hun og ville ut! Et under at jeg ikke kjørte av veien, sånn skvatt jeg. Jeg holdt handa mi i buret hos henne og da roet hun seg. Hun er rolig og snill, men ikke tam.**

Mathilda ble oppdaget på et Steinsenter, der hun gikk og kjælte seg inn til kundene. En dame kom nesten gråtende og ba meg finne noen som kunne fore henne, hun ville betale.

Jeg klarte ikke få noen til det, men naboen min syklet med mat til henne i 2 dager da jeg plutselig fikk beskjed om at eieren av steinsenteret hadde bestilt avlving! For han ville ikke ha noen katt.

Derfor ble pusen hentet straks og kom til meg. Heldigvis sa Dyrehjelpen Modum seg villig til å overta henne. Hos meg var det 30 katter og dette var mens jeg var mye syk, så kreftene mine var i minus.

Dyrehjelpen Modum hentet pusen som fikk navnet **Mathilda**. Det var meningen hun skulle omplasseres og få et permanent hjem, men de som hadde Mathilda inntil det kunne skje, ble så glade i henne at hun fikk være der.

Hun går ikke noe bra sammen med de andre pusene på gården, men er bestevenn med hunden, de sover sammen og er ute sammen. Så hurra! **Mathilda fikk det godt!**

Kastet ut av bil i fart.

En dame på besøk fortalte at på boligfeltet der hun og mannen bodde, en dag fikk besøk av en fremmed pus som ingen ville gi mat eller ha noe med å gjøre.

Så pusen vandret fra hus til hus og ble bare jaget vekk.

En dag mannen min og jeg satt ute, kom pusen og satte seg mellom oss og skrek så hjerteskjærende at jeg sa til mannen min.: - Dette går ikke lenger! Dette er dyremishandling og ikke hjelpe katten, den er i ferd med å sulte i hjel!

Så vi ga katten mat og drikke. Den var helt utsultet. Men fordi vi er over 80 år begge to og ikke friske noen av oss, maktet ingen av oss å ha katten.

Jeg ringte Dyrebeskyttelsen som hentet pusen og plasserte den i et fosterhjem mens den ventet på omplassering. Imidlertid ble fosterfamilien så glad i katten at de beholdt den! Senere fikk vi vite at noen hadde sett en bil i rasende fart gjennom området her og de hadde kastet katten ut av bilen!

Dette har noe med etikk og moral. Sånt noe gjør man bare ikke!

Kan en katt bli rusbruker?

For 19 år siden flyttet jeg til Bragernes fortalte Reidun fra Drammen. Da hadde jeg blitt kjent med en katt og ungen dens på Strømsø.

Så jeg gikk en og to ganger om dagen over Drammens brua med mat til disse to pusene. Bent Ellingsen, Drammens store Dyrevenn, fanget inn begge to og fikk de sterilisert, så kom de til deg Karin på rekreasjon etter operasjonen.

Jeg husker at de hjemløse kattene i Drammen ble sterilisert/kastrert og kom til 3.etasje hos meg der jeg hadde 3-4 bur i 10 dager av gangen så de kunne bli friske og raske før de kom ut igjen, dette var for å hindre at kattebestanden ikke økte. Dyrebeskyttelsen hadde flere grupper som foret de hjemløse kattene på de forskjellige stedene, både på Strømsø og Bragernes. Kommunen ville ha dem for å holde mus og rotter unna, men ikke for mange.

Mens utekattene forsvant og ble borte etter hvert, såkalte villkatter lever ikke så lenge, så ble Reiduns katt bortimot 20 år! Dessverre ble kattungen påkjørt og drept, men gamlekatta levde og blomstret og Reidun som nå er over 80 år var sliten av å gå, hver dag året rundt i all slags vær, med mat til katten.

Så begynte den å oppføre seg merkelig.

Den virket syk og slapp, men dagen etter frisk og rask og i full fart bort på nabotomta! Så kom den tilbake slapp og syk, men dagen etter var den i full fart, bort til nabotomta, igjen. Jeg prøvde å tette igjen hullet i gjerdet så den ikke kom dit, men nei det nyttet ikke, fortalte Reidun. — Jeg gikk inn på eiendommen og spurte en mann som bodde der om de la ut noe til katten, men det visste ikke han noe om. Det var flere som bodde der, og en del ungdommer vanket der.

Men katten virket nærmest ruset! Og så hissig på å komme dit når den våknet neste dag! Jeg hadde med ekstra mye og god mat for at den ikke skulle gå dit, men nei, det nyttet ikke holde den unna det stedet!

Siden du ikke kunne ta den til deg, sa hun til meg, hjalp Dyrebeskyttelsen meg med å fange den inn og jeg fikk den på dyrekennel i fjor vinter. For jeg orket ikke en vinter til med å gå over Drammensbrua med mat opptil 2 ganger om dagen i all slags vær! Dessuten ble stedet der den bodde solgt og forholdene helt annerledes. Jeg betalte for 1 års opphold på kennelen og besøkte den flere ganger i uka. Men den likte seg ikke der. Og ble sint og urolig. Før kunne vi kose, men ikke nå lenger. Det var gruelig trist på kennelen, men der jeg bor er det forbudt å ha katt. Katten satt bare på en stol og sturet. Den ble ca 20 år. Jeg tenkte på Emil i Lønneberga og grisen og hønene som spiste seg fulle på kirsebær etter vinlegging. Kunne det vært noe lignende katten ble så hissig etter? Kan noen gi svar?

Ny katt fra Dyrebeskyttelsen.

En dame ringte for noen dager siden nå i januar. Sørget så over katten sin som døde at de på legekantoret der hun gikk, ba henne ringe til meg for å få hjelp. Hun fikk tlf. til Dyrebeskyttelsen Drammen og Omland og skal hente en ny katt om noen dager. Det viser seg at katter har veldig flott innvirkning på vår helse.

Bladet "Pensjonisten"

Derfor fikk jeg besøk av en journalist som tok mange bilder av kattene her i huset og ville lage reportasje om dem i bladet **Pensjonisten**, det er ikke tvil om at kattene har gjort underverker med helsen min. Tenk bare 6 uker etter operasjonen var jeg smertefri, mens jeg mener og huske det ble nevnt 3 måneder! Og Programmet **Dyrisk m/Hilde Hummelvoll på NRK1** viste hvordan en katt roet ned en overnervøs elev så hun klarte å ta sertifikatet! Så de som har helse og mulighet til å ha katt er mer enn heldige!

Se også VG side 24 for 15/1-2008 - "Blir friskere med dyrehelp"

Dyrevennen Hilde.

Disse flotte katepusene ble fanget inn på et lager og kom til dyrevennen Hilde. Der i huset hadde de to hunder, 1 kanin og 2 katter fra før.

Den nye katefamilien var ikke håndtam.. Til å begynne med bodde de under sofaen, men Hilde hadde mat på en skje som hun holdt inntil nesen deres. Og snakket rolig og vennlig. Etter hvert kom de fram. Mannen i huset satte opp nettingdør inn til de andre dyrene så de kunne bli kjent med lyder og lukter i h,,,t

1. Her hilser de små på katten **Mattis**.

2. Etter 6 uker ble nettingdøra tatt vekk og de fikk se sitt første juletre som de klatrer i og lukter veldig på. Det er **Dennis og Lina**.

3 Her ligger hele familien på rekke og rad.: Mamma Vilma, Lina, Dennis og Mathilde

4.I krukka i trappa fant **Dennis** et lurt gjemmested!

5.Her er kattungene på vei opp trappa og Tervueren **King** og shetlands sheepdoggen **Emil** ønsker velkommen!

6.En del av stua hos Hilde og Kjell er gjort om til leikeavdeling for kattene. Her ligger **Dennis** i den ene hula.

7.Ute har Kjell laget en stor kattegård med hus og hyller og luke ut fra huset.

8. **Emil og King** passer på så bare nissen får komme inn, det er jo jul!

9. **Mattis** kikker med store øyne på **Emil**, du er stor du!

10. Om høsten er **Emil** i sitt ess, for han trives i blåbærskogen og kalles da **Blåbær Emil!**

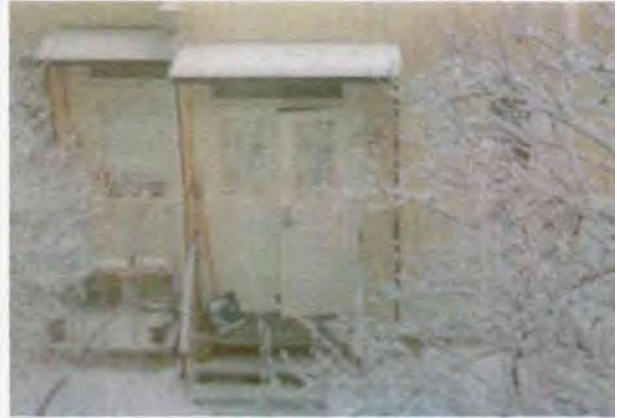

11 .En **oldenborre** ble tatt med inn i huset en dag i sommer, men matmor Hilde bar den ut igjen.
Den er ikke noe leiketøy! Men flott å se på!

Dagligliv i Krokstadelva

Pusene får her kokt sei m/havregryn. Fina skrapkake elsker å slikke kjeler og fat.

Klatretreet i kattergården venter på sommeren så det igjen brukes. Da er treet er populært.

Det er også alle hyllene pusene ligger på, for da har de utsikt over hele hagen og trafikken utenfor. De liker å følge med.

Gangdøra hos naboen står på gløtt. Det er minus 8 kuldegrader og Sussi står bare i dørgløtten og kjenner på været. Vi ser det svarte nederst ved døra, det er henne. Det er naboen katt. Vi har hver vår Sussi. Hennes pus er ca 3 år, mens Sussi her i huset nærmer seg 15 år. Sussi her i huset kan ta en kjapp tur ut og så inn igjen. Men sjelden alene, ofte er de flere som da tar sjansen, jeg lar døra stå oppe, det er greiere enn å gå katteluka, synes visst noen.

Her ligger **Fina** funnet på Fina bensinstasjon, **Burre** tar en formiddagslur, **Abbas** kommer på besøk og vil smake på maten til **Snøsokk** og **Droni**, **Burre** titter på fuglene på verandaen som finner mat oppunder taket, dette er kattens TV! **Sheiken** klatrer i vinduet og slåss med palmen! **Gullet** tar livet med ro, og **Snøhvit** : - Kjelen er tom!

Retur: Karin Woll
Bruvn. 5, 3055 Krokstadelva
Konto 0540 8017809
Tlf. 47240023

Galleri Pus, sponser
Burre Posten,
og betaler trykk og porto.

*Galleri Pus, etab. 1985,
Selger bilde- og brukskunst.
Lager sanger og taler.
Tlf 4724 00 23.
Bruvn.5, 3055 Krokstadelva
Åpent mandag og torsdag 11-17*

Tenk positivt!

Si til deg selv hver morgen:

- Dette blir en fin dag!
- Jeg klarer mer enn hva jeg tror!
- Det blir ikke bedre om man uroer seg!
- Man kan aldri gjøre mer enn sitt beste!
- Det finnes alltid noe å glede seg over!
- Jeg føler meg i fin form!
- I dag vil jeg gjøre noen glad!
- Det hjelper ikke å bli deprimert!
- Livet er herlig!
- *Vær optimist!*

Forfatter ukjent.

*Ønsker dere alt godt! Tusen takk for hjelpen!
Beste hilsen Karin Woll*